

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

S. Leobardus C. 18. Ian.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

18. Ian. VITÆ SANCTORUM. 45
mortem necquicquam ambiit, eremo pugilem sibi deposcente. Illic cūm ageret, à Constantino filiisq̃ue Imperatoribus persapelitteris salutatus, vicissim, eos officii sui commonescit, & à suo ad divinum tribunal crebrò iussit advertere. Natus annos C. & V. ista suis suggestit documenta: Viverent quotidie morituri. quotidie melioris animi proposita novarent: JESUM assidue suspirarent: hoc nomine clypeo in hostem uterentur: hæreticorum familiaritatem fugiendo effugerent. Sub hæc mortuus anno à partu Virginis CCC. LVIII. vitæ præconem magnum Athanasium habuit, uti & hæredem pallioli sui laceri quidem & detriti, sed quod virtutem sciret tegere.
Ex S. Athanas.

Ecce venatorum spiritualium quot sunt laquei ad capturam animarum toto orbe diffusi! hos tantummodo evadunt, qui mundum ipsum de dignantur amare, illum secedendo spernunt, ejusque concupiscentiis abdicatis DEO in spiritu militare proponunt. S. Laur. Iust. de Contempt. mundi.

S. LEOBARDUS C. 18. Ian.

IN ingentes opes natus LEOBARDUS ad nuptias non tam invitabatur, quam cogebatur à parentibus, quas tamen mors utriusque inturbavit. Filius spon-

46 VITÆ SANCTORUM. 18. *Jan.*
sponsus, ubi iusta his persolvit, ad germanum proficiscitur. Sed hic tum forte ebrius neque agnoscere frater fratrem velle, quin contumeliosè acceptum fide minimè germanâ hospitem domo exigere. Hic LEOBARDUS, dum noctem sub dio agit, cælumque ad faces suas contemplatur, Certè inquit, hoc non excludet, nisi aditum ipse mihi interclusero. Et quousque demum servitutem mundo ingrato hanc serviam? nunquid non mors ipsa parentum ad pileum vocat? nolentes mundo mortui mori me volentem docent. At innumeras opes numero, nempe quas pater heri, ego hodie, cras aliis numerabit. Sponsa mihi est. Mater scilicet bella mihi, & lites pariet. Et ubi tunc castissimi nunc animi lilia? morientur hæc; & ego Superis tam nobilem odorem invidebo? Ergo tibi hunc mentis candorem, ô cælum, tu verò terra, res tuas tibi habe. Exulabis & tu animo nostro. Irasceris? prior exclusisti. Hæc secum LEOBARDUS, mox rectâ Asceterium; ibi ipsos duos & viginti annos angustiis cellæ inclusus aditum ad se mundo vicissim negavit, neque ramentum vel talis sine prole in cælos abiit. Reliquit post se virtutem nobilem filiam & vobis, Sodales Parthenii, loquendam. Cur abnuitis pauperem ducere? dabit cælum dotem. *Ex Smt.*

Non in nobis flamma libidinis astuet,

1417

non turpis cogitatio pulchram animam nostram coram DEO speciem fadet. Non nos terrena facultatis abundantia in superbiam erigat, non tenacitas misericordiam viscera pauperibus claudat: Vigeat in nobis perpetua castitas. S. Pet. Dam. serm. 65.

S. LAUNOMARUS ABB. 19. Ianuarij.

EGalliã est hoc lilium, quod manu tenes. Multa inde in rosaria Mariana transferemus; interea isto oculos oblecta. Nascitur ergo LAUNO-MARUS anno post natum Servatorem vigesimo supra quingentesimum. Puer genium suum defraudat, ut inopum ditet. Hinc Sacerdos, ex Sacerdote nobilis eremicultor cœnobium exadificat, & silvas facit habitari. In his feræ à lupis agitatae asyloa sinum pandit, verissima aurei seculi ovis. Inde optimus orator oratione suã suadet arborei ingenti, alio ut migret, & persuadet. Depopulantem porro omnia flammã uno Crucis signo exarmat: agris sanitatem pristinam plurimis impertit. Sed non perinde avaro nescio cui facere medicinam placuit. Fuit hic oppidò dives, sed letho proximus recte pauper sibi videbatur. Mittit itaque XL aureos LAUNOMARO, sive ut DEUM sibi per hunc propitium redderet, sive ut fortè sic mortem auro corrumperet, At verò
LAU-